

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 129/05-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 11. mája 2005 predbežne prerokoval sťažnosť Mgr. M. M. – L., so sídlom D., zastúpenej advokátom JUDr. P. Ž., D., vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Trenčín v konaní vedenom pod sp. zn. Ro 283/01 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Mgr. M. M. – L. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 19. apríla 2005 doručená sťažnosť Mgr. M. M. – L. (ďalej len „sťažovateľka“) vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Trenčín (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. Ro 283/01.

V sťažnosti sa okrem iného uvádza, že „Žalobným návrhom zo dňa 13. 9. 2001 som sa ja, sťažovateľka, domáhala zaplata sumy 17.152,40 Sk s príslušenstvom od žalovanej M. S., súkromnej podnikateľky s obchodným názvom M. S., (...), Ž. Okresný súd v Žiline vo veci vydal dňa 28. 3. 2002 platobný rozkaz, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 28. 5. 2002. Návrhom zo dňa 11. 6. 2002 som ja, sťažovateľka, žiadala, aby Okresný súd v Žiline nariadil výkon rozhodnutia predajom hnutelných vecí patriacich M. S. Uznesenie vo veci nariadenia výkonu rozhodnutia hnutelných vecí vydal Okresný súd v Žiline dňa 24. 9. 2002. Listami zo dňa 30. 7. 2003, zo dňa 18. 11. 2003 a zo dňa 6. 2. 2004 som ja, sťažovateľka, prostredníctvom svojho právneho zástupcu žiadala Okresný súd v Žiline o podanie správy o stave konania“.

V ďalšej časti sťažnosti sa sťažovateľka bez akejkoľvek spojitosti s predchádzajúcim textom sťažnosti zmiňuje o nečinnosti v konaní vedenom pred okresným súdom pod sp. zn. Ro 283/01 a o sťažnosti, ktorú podala jeho predsedovi 15. júla 2004.

Sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd vo veci rozhodol týmto nálezom:

„Bolo porušené základné právo podľa ust. § 48 ods. 2 Ústavy SR v platnom znení prietiahmi v konaní č. Ro 283/01 vedenom pred Okresným súdom v Trenčíne.

Sťažovateľke sa priznáva finančné zadostučinenie vo výške 20.000,- Sk, ktoré je povinná vyplatiť SR - Okresný súd Žilina.

Sťažovateľke sa priznáva náhrada trov konania tak, ako budú jej právnym zástupcom neskôr vyčíslené.“

II.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom

súde“) každú sťažnosť predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každej sťažnosti ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jej prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia sťažnosti vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, sťažnosti, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné sťažnosti alebo sťažnosti podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj sťažnosti podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Rovnako môže ústavný súd odmietnuť sťažnosť aj vtedy, ak je zjavne neopodstatnená.

Ústavný súd je podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde viazaný návrhom na začatie konania. Viazanosť ústavného súdu návrhom sa vzťahuje zvlášť na návrh výroku rozhodnutia, ktorého sa sťažovateľ domáha. Ústavný súd teda môže rozhodnúť len o tom, čoho sa sťažovateľ domáha v petite svojej sťažnosti, a vo vzťahu k tomu subjektu, ktorý označil za porušovateľa svojich práv [(čl. 2 ods. 2 ústavy) napr. III. ÚS 2/05].

Ústavný súd na okresnom súde zistil, že účastníkmi konania vedeného na okresnom súde pod sp. zn. Ro 283/01 uvedeného v petite sťažnosti sú JUDr. O. P. v procesnom postavení navrhovateľky a JUDr. D. V. ako odporkyňa.

Podľa stabilnej judikatúry ústavného súdu je sťažnosť zjavne neopodstatnená aj v takom prípade, ak je podaná proti orgánu verejnej moci, ktorý v danom prípade vo veci sťažovateľa nekoná, prípadne ani nekonal, a preto medzi jeho postupom a namietaným porušením základného práva nie je žiadna príčinná súvislosť (IV. ÚS 79/04).

S ohľadom na uvedené zistenia ústavný súd konštatuje, že v danom prípade medzi namietaným postupom orgánu verejnej moci (okresného súdu) a sťažovateľkou označeným základným právom na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy nie je žiadna príčinná súvislosť, ktorá by reálne vytvárala základ na záver o možnom porušení uvedeného základného práva.

Podľa petitu sťažnosti, ale aj podľa jej odôvodnenia („*Pretože sa vo veci vedenej pred Okresným súdom v Trenčíne pod č. k. Ro 283/01 nekoná*“) je porušovateľom základného práva sťažovateľky okresný súd.

V súvislosti s tým ústavný súd poznamenáva, že sťažnosť neobsahuje návrh rozhodnutia vymedzený presne, určito a zrozumiteľne, teda takým spôsobom, aby mohol byť východiskom pre rozhodnutie ústavného súdu v uvedenej veci. Formulácia petitu sťažnosti (v ktorej sa na jednej strane žiada vysloviť porušenie základného práva okresným súdom a na strane druhej sa žiada priznať primerané finančné zadosťučinenie, „*ktoré je povinná vyplatiť SR - Okresný súd Žilina*“) neumožňuje jednoznačne identifikovať, ktoré konanie má byť predmetom posudzovania ústavného súdu, ani proti ktorému orgánu verejnej moci sťažnosť smeruje.

Pretože ústavný súd pri predbežným prerokovaním sťažnosti zistil, že označený okresný súd nemôže byť porušovateľom uvedeného základného práva sťažovateľky, lebo vo veci, ktorá je uvedená v návrhu na rozhodnutie vo veci samej, ako aj v dôvodoch sťažnosti, okresný súd nekonal ani nekoná, odmietol sťažnosť podľa ustanovenia § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. mája 2005